

Strona pozwana: Irlandia (przedstawiciele: R. Brady i D. O'Hagan, pełnomocnicy, wspierani przez P. Sreenana i E. Fitzsimonsa, SC, P. Sandsa, QC, i N. Hylanda, BL)

Interwenient na poparcie żądań strony pozwanej: Królestwo Szwecji (przedstawiciel: K. Wistrand, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Wszczęcie przez Irlandię postępowania przeciwko Zjednoczonemu Królestwu przed sądem arbitrażowym na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza — Naruszenie wyłącznej kompetencji Trybunału Sprawiedliwości — Naruszenie obowiązku współpracy

Sentencja

- 1) Wszczynając w ramach Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza postępowanie przeciwko Zjednoczonemu Królestwu w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego zakładu MOX, umiejscowionego w Sellafeld (Zjednoczone Królestwo), Irlandia uchybiła zobowiązaniom, które ciążą na niej na mocy art. 10 WE, 292 WE, 192 EA i 193 EA.
- 2) Irlandia zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Królestwo Szwecji pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 7 z 10.01.2004

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 4 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-508/03) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dopuszczalność — Przedmiot sporu — Jurysdykcja sądów krajowych — Bezprzedmiotowość skargi — Pewność prawa i uzasadnione oczekiwania wykonawcy — Dyrektywa 85/337/EWG — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko naturalne — Przedsięwzięcie „White City” — Przedsięwzięcie „Crystal Palace” — Przedsięwzięcia wchodzące w zakres załącznika II do dyrektywy 85/337 — Obowiązek poddania ocenie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko — Ciężar dowodu — Transpozycja dyrektywy 85/337 do prawa krajowego — Zezwolenie udzielone w wieloetapowym postępowaniu)

(2006/C 165/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: pełnomocnicy X.Lewis i F. Simonetti)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Przedstawiciele: pełnomocnik K. Manji, D. Elvin, QC i J. Maurici, barrister)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niewłaściwa transpozycja art. 2 ust. 1, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 2 oraz art. 8 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne — Niedokonanie oceny oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć z zakresu zagospodarowania przestrzennego miast, czyli przedsięwzięć White City oraz Crystal Palace

Sentencja

- 1) Dokonując niewłaściwej transpozycji do prawa krajowego przepisów art. 2 ust. 1 oraz art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. poprzez przyjęcie uregulowania krajowego, zgodnie z którym w odniesieniu do zatwierdzenia projektu budowlanego z późniejszym zatwierdzeniem kwestii zastrzeżonych ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może zostać dokonana wyłącznie na wstępnym etapie jego udzielania, nie zaś na późniejszym etapie zatwierdzania kwestii zastrzeżonych, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążą na mocy prawa wspólnotowego.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Wspólnot Europejskich oraz Zjednoczone Królestwo ponoszą własne koszty

(¹) Dz.U. C 47 z 21.02.2004.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 4 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-98/04) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 85/337/EWG — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko naturalne — Brak wniosku o zezwolenie oraz oceny przed realizacją przedsięwzięcia — Niedopuszczalność skargi)

(2006/C 165/06)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Shotton i F. Simonetti, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: K. Manji, następnie M. Bethell, pełnomocnicy, wspierani przez P. Salesa i J. Mauriego, barristers)

Przedmiot

Naruszenie art. 2 ust. 1 i art. 4 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, str. 40), zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. (Dz.U. L 73, str. 5, zwanej dalej „dyrektywą 85/337”) — Zezwolenie wydane bez oceny

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 106 z 30.04.2004

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 4 maja 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez VAT and Duties Tribunal, London — Zjednoczone Królestwo) — Abbey National plc (interwenient: Inscape Investment Fund) przeciwko Commissioners of Customs & Excise

(Sprawa C-169/04) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 13 część B lit. d) pkt 6 — Zarządzanie funduszami powierniczymi — Zwolnienie od podatku — Pojęcie „zarządzania” — Funkcje depozytariusza — Upoważnienie do wypełniania obowiązków w zakresie zarządzania administracyjnego)

(2006/C 165/07)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

VAT and Duties Tribunal, London

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Abbey National plc (interwenient: Inscape Investment Fund)

Strona pozwana: Commissioners of Customs & Excise

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — VAT and Duties Tribunal, London — Wykładnia art. 13 część B lit. d pkt 6 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych —

Wspólny system podatku od wartości dodanej: jednolita podstawa wymiaru opodatkowania (Dz.U. L 145, str. 1) — Zwolnienie od podatku zarządzania funduszami powierniczymi — Zakres

Sentencja

- 1) Pojęcie „zarządzania” funduszami powierniczymi, o którym mowa w art. 13 część B lit. d) pkt 6 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, jest autonomicznym pojęciem prawa wspólnotowego, którego treść nie może być zmieniona przez państwa członkowskie.
- 2) Artykuł 13 część B lit. d) pkt 6 szóstej dyrektywy 77/388 należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „zarządzani[a] specjalnymi funduszami powierniczymi [zarządzania funduszami powierniczymi]”, o którym mowa w tym przepisie obejmuje usługi w zakresie administracyjnego zarządzania i prowadzenia rachunkowości funduszy świadczone przez podmiot zarządzający będący osobą trzecią, jeżeli tworzą one odrębną całość i — jeśli je oceniać globalnie — wypełniają funkcje specyficzne i istotne dla zarządzania tymi funduszami.

Natomiast pojęcie to nie obejmuje świadczenia usług odpowiadających obowiązkowi wypełnianym przez depozytariusza, takich jak te wymienione w art. 7 ust. 1 i 3 oraz art. 14 ust. 1 i 3 dyrektywy Rady 85/611/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS).

(¹) Dz.U. C 146 z 29.5.2004

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-221/04) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory — Ochrona gatunków — Polowanie z użyciem wnyków na prywatnych terenach łowieckich — Castilla y León)

(2006/C 165/08)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich [przedstawiciele: G. Valero Jordana i M. van Beek, pełnomocnicy]

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii [przedstawiciel: F. Díez Moreno, pełnomocnik]